

Landet, bliver fyldestgjort, forsaavidt de er anmeldt for Skifteretten.

Ved Behandlingen af Boer, som skiftes endelig her i Landet, kan der under Skiftet i en Række Tilfælde opstaa Spørgsmaal om, hvilken Lovgivning der skal anvendes, saasom ved Afgørelsen af, hvem der er legale Arvinger efter afdøde, hvilken Virkning der skal tillægges et af afdøde oprettet Testamente, hvorvidt den efterlevende Ægtefælle skal have Ret til at hensesidde i uskiftet Bo, og Spørgsmaal om Arvingers Ansvar for afdødes Gæld. Der kan ogsaa blive Spørgsmaal om Gyldigheden af Testamenter, som er oprettet i Udlandet, eller af Dispositioner, som afdøde har truffet med Dødsfaldet for Øje.

Da Statsborgere i en af de nordiske Stater hyppigt bosætter sig i en anden af disse Stater, og da navnlig det udstrakte Handelssamkvem mellem de nordiske Stater medfører, at de paagældende ofte har Ejendele i flere Stater, formentes der at være praktisk Trang til at faa en fælles nordisk Konvention om Fremgangsmaaden

ved Skifte af Dødsbo efter en Statsborger i en af de nordiske Stater, og om den Bistand, som Skiftemyndighederne i Staterne skal yde hverandre ved Skifte af Dødsbo efter en saadan Statsborger.

Paa Foranledning af det danske Justitsministerium blev der indledet Forhandlinger med delegerede fra Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige med det Formaal at udarbejde et Udkast til en Konvention mellem de nævnte fem Stater om Arv og Dødsboskifte. Paa fem Fællesmøder i 1931 til 1933 blev der derpaa af de delegerede udarbejdet et Udkast til en Konvention mellem de nordiske Stater omhandlende de ovennævnte Forhold. Den af den danske Kommission udarbejdede Betænkning vil ledsage Forslaget. *)

Konventionen er blevet underskrevet i København den 19. November 1934.

Det foranstaaende Lovforslag har til Hensigt at skabe den fornødne Hjemmel til, at de i Konventionen opstillede Regler kan gennemføres her i Landet.

*) Optrykkes ikke her.